

այն փոփոխամիտ թէոփիլոսի ատեն Մեթոդիոս քանի մը օր ազատութիւն ունեցաւ : Ըստ պատմագրաց այս իշխանը շատ ուսումնասէր ըլլալով, և չկրալով ուրիշներէն հասկնալ իր մէկ կարգացած զբոյժին առարկութիւններն, միաբը եկաւ Մեթոդիոս, որուն զիտութիւնը անուանի էր, և որ ասանկ երկար մարտիրոսութեամբ սրբութեան մեծ համբաւ ստացած էր : Էր : Խրկեց իրեն իւր ոճնեկապահներէն մէկը և շուտ մը պալատ բերել տուաւ : Մեթոդիոս մեկնեց այն մութ մասը և թէոփիլոս այնչափ սքանչացաւ՝ որ զինքը քովը պահեց : Բայց այն անվախ մարդը, որ արծառի եղաւ խոստովանողի փառաւոր անուան, հագիւ թէ իւր ազատութիւնը գտաւ, սկսաւ կտրճութեամբ

քարոզել պատկերամարտից դէմ : Կայսրը ոտս աիկ բարկացած, դարձեալ ձաղկել տուաւ ժողովրդեան զիմաց, և մեծ պալատին զեանափորաց մէջ բանսեց : Այս անգամ կարին բարեկամներ զիշերանց բանտին դուռը կտորեցին և զուրս հանեցին խեղճ վարդապետը, որ քիչ մը ատեն պահուած կեցաւ : Թէոփիլոս դարձեալ ուզեց բռնել տալ, բայց Մեթոդիոս անոր մոտց լրայ անզգալի կերպով իշխեր էր, և այն ատենուան Բիւզանդիոյ կայսերաց պէս թէոփիլոս ալ շատ սիրող ըլլալով Աստուածաբանական նրբին խնդրոց, կ'ախարժէր Մեթոդիոսի մտիկ ընել, որ Աստուածաշնչի մէջ գտնուած պատկերաց վարդապետութիւնը կը մեկնէր անոր :

Շարայաբոյի

Ի ԾՆՈՒՆԴ ՓՐԿՁԻՆ *

Մութ էր երկինք, մութ ամպերով,
Զիւնի պատանք ծածկէր զ'երկիր,
Հարուստն ի' խիղճ՝ աղքատն ի' սով՝
Տանջուէին անկարեկիր
Փոթորկալից քամին հեծէր
Հոգեարքի զինչ հառաչանք,
Սառեցնէր շորցնէր հիւժէր,
Բերելով հեռն ցաւ ու տանջանք :
Սակայն հրեշտակք իրենց թեօք
Ամպերն իսկոյն վանեցին բաց,
Եւ լուսաւոր աստեղց ի' գոգ՝
Սիրոյ լապտերն վառեց Աստուած .
Այո՛ սիրոյ էր լապտերն
Այն գիտաւոր աստղն ամենի,
Որ լուսափայլ մեզ աւետէր [մեզի :
Ի' մաուր ծնած փրկին գալուտոն յայսնէր

Փափկամարմին այն մերկ մանկան
Որ զողջոյնն ննջէր մրսկոտ
Ախոռի մէջ ի սէր մարդկան,
Եզանց զառանց շնչին կարօտ :
Նա մեզ համար ազնիւ եղբարք
Նշաւ մեռաւ մերկ խեղճ աղքատ
Որպէս զի մենք լինինք արգարք,
Բարոյն ի' սէր միշտ ի' նըկատ :
Մենք որ փափուկ տաք անկողնում
Ծրնինք հանգչինք ու մեռանինք,
Կամ վայելենք հաճոյց խնդում,
Գլուանք ծնողաց, խաղ եւ յարկինք,
Երեւնք մանուկն ախոռին մէջ,
Որ ի' սէր մեզ աղքատացաւ
Բառնալ զմեզս խոռոչն ու վէճ,
Որ ամբէ՛ք մարդկութեան ցաւ :

1888 14 դեկտ. Կ. Պոլիս

Պ. Հ. ԱԳԱՍԵԱՆ

* Վաղամեծիկ անմահանուն դերասանին, և միանգամայն ազգիս և օտարաց սիրելի Պ. Հ. Աղամանի ոտանաւոր գրուածոց բնագրերն մեզ յայնձնուած լինելով (Ի Պ. Լորենցիոս Աղամանէ) Բազմավիպի միջոցաւ կը սկսինք ի լոյս ընծայել, շնայելով արդէն քանի մի այս ինչ կամ այն թերթից մէջ Հրատարակուածներուն, ի վերջոյ ինչպէս յանձնողին՝ նոյնպէս մեր փափազն է նաեւ առանձին Հատորիկով մի Հրատարակել :